

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2467/2019
27.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Божидара Вујичића, Весне Поповић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Игор Марјановић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање РС – Филијала у Нишу, чији је пуномоћник Љиљана Цонић, адвокат из ..., ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1661/18 од 19.02.2019. године, у седници већа одржаној 27.06.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1661/18 од 19.02.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1661/18 од 19.02.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова поступка по ревизији.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Нишу П 9020/2017 од 25.01.2018. године обавезана је тужена да на означене износе разлике мање исплаћене новчане накнаде за период од 01.02.2013. године до 19.04.2013. године у корист тужиоца уплати надлежним фондовима пензијског и инвалидског осигурања и здравственог осигурања доприносе за пензијско и инвалидско осигурање и здравствено осигурање по стопи на дан уплате, као и износ од 17.300,00 динара на име трошкова парничног поступка са законском затезном каматом почев од извршности одлуке до исплате (став први изреке) и одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда (став други изреке).

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 1661/18 од 19.02.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 9020/2017 од 25.01.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је, са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном спору нису испуњени услови предвиђени наведеном одредбом да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији тужене. Побијана пресуда је, у погледу надлежности суда да у парничном поступку одлучује о захтеву лица које је корисник накнаде за време привремене незапослености да му тужена уплати доприносе за обавезно социјално осигурање и када је такав захтев једини предмет спора, у складу са правним схватањем које је, у вршењу надлежности предвиђене чланом 31. Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд усвојио на седници Грађанског одељења од 12.03.2019. године. Ревизијски наводи којима се указује на правно схватање Врховног касационог суда, усвојено у поступку решавања спорног правног питања на седници Грађанског одељења од 23.01.2017. године, не оправдава одлучивање о посебној ревизији тужене ради уједначавања судске праксе у овој врсти спора. Означено правно схватање да новчана накнада за случај незапослености, утврђена на начин из члана 69. Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености, не може бити нижа од 80% нити виша од 160% од минималне зараде утврђене у складу са чланом 111. став 2. Закона о раду (принцип бруто зараде) од значаја је за судску праксу у споровима чији је предмет захтев за исплату мање исплаћене новчане накнаде за незапосленост, а о том захтеву између истих странака је већ донета правноснажна пресуда.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Побијаном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. ЗПП. Према члану 479. став 6. тог закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности) ревизија није дозвољена.

Имајући изложено у виду, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Одлука о захтеву тужене за накнаду трошкова поступка по ревизији, садржана у трећем ставу изреке, донета је применом чланова 153. став 1. и 165. став 1. ЗПП. Тужена није успела у поступку по ревизији и зато нема право на накнаду трошкова тог поступка.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић